

Redacția, Administrația și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisorile necronate nu se pri-
masoc. Manuscrise nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primește în Wien
Karlstädter Platz, Rosenfeld & Vogel
(Glo. Haas), Heinrich Schalk, Alois
Bernold, M. Duker, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Kesz, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: S. L. Dausbe; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garantată pe o săptămână 8 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicitate. Publicități mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dărușul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. sau
16 bani.
Atâtă abonamentele câtă și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 116.

Brașov, Vineri 25 Maiu (6 Iunie)

1890.

Brașov, 24 Maiu st. v.

Eri s'au întrunită delegațiunile austro-ungare în Pesta. Acestă instituțiune, în care culminează dualismul, are chiămarea de a eser-cita controlul asupra politicei esteriore și a administrației de răș-boiu, și în anii din urmă i-s'a mai dat și conducerea și supravegherea a administrației țerilor ocupate, Bosnia și Hertegovina.

Decă și cum eser-citeză dele-gațiunile acestu controlu este o întrebare, pe care până acuma n'a putut'o rezolva nimeni în modu mulțamitoru. De faptu delegațiunile nu sunt decătu unu aparatu pentru votarea din anu în anu a creditelor ordinare și estra-ordi-nare, ce le cere ministerul com-unu. Se țină cuvântări lungi și bombastice, despre situațiunea politică esteriore, cari însă nu schimbă nimic din politica guvernelor, și rezultatul este, că ne pomenim în fiă-care anu cu noue sarcini, ce ni-se ceru pentru scopuri de apărare a monarhiei.

Spre a sprijini votarea de noue credite, de ordinaru se făcea în ajunulu întrunirii delegațiunilor multu svonă, înfățișându-se situațiunea generală politică, ca forțe critică și amenințătoare. De astă-dată însă, ca la unu semnalu dat, oficioșii de dincolo și de dincăce de Laita suflă în trâmbița păcei, vedu tôte într'o lumină prietinosă și liniștită, ca și când de acum încolo s'ar începe o nouă epocă a păcei europene.

Limbagiulu acesta pacnicu alu oficioșilor ne dă se înțelegem, că de astădată ministerulu comun de rășboiu se va mulțami și cu mai puțin și că e convinsu, că milioanele, ce le va cere, pentru crearea de noue cadre în armată, pentru introducerea prafului fără fum și schimbarea puscei infanteriei, cauzată prin acestă intro-ducere, se voru vota de cătră dele-gațiuni fără dificultate.

Și ore cum se presentă situațiunea pacnică de care ne vor-besc oficioșii?

Tôte privirile, ne spun ei, sunt îndreptate acum spre nordu, la Petersburgu, de unde se așteptă o acțiune de pace. Lucru surprin-dătoru, căci până acuma veniau de cătră Petersburgu numai nori amenințătoru.

Și ce a provocat acestă schim-bare în tendințele Rusiei?

Complotulu nihilistilor, ce s'a descoperit la Parisu, ne spun oficioșii, îndemnă pe Țarul de a întreprinde ceva, ce ar scăpa pe Rusia din starea ei izolată, și acestă în imprejurările de față nu se pôte decătu numai printr'o manifestațiă pentru pace, apropiându-se Rusia de tripla alianță și în deosebii de Austro-Ungaria.

Curiôsă deducțiune! Scirea, că e vorba de a se numi ministru de esterne rusescu ambasadorulu Lobanov din Viena, care este bine vedutu la curtea austriacă, și că archiducele Carolu Ludovicu și fi-ulu s'eu, presuntivulu moșteni-tor Francisu Ferdinandu, au de cugetu a face, cu ocașiunea călătoriei lor spre nordu, o săritură și până la Petersburgu, a fostu de ajunsu spre a deștepta cele mai frumose speranțe în inima oficio-șilor austro-ungari. Ei vedu deja pregătindu-se o întâlnire a celor trei împerați în timpul celu mai scurtu.

Nu scimă ce voru dice la acesteia politicii din delegațiuni, der pôte că nu toți din ei voru privi situațiunea cu atăta încre-dere.

S'audu de pe acum voci, cari dicu, că din ce în ce totu mai multu se dovedesce, că politica orientală a monarhiei năștre, în-augurată la 1878, a suferit și su-fere mereu desastre, a pierdut pozițiunea în Serbia și o pôte pierde ușor și în Bulgaria.

Și pe când în peninsula Bal-

canică situațiunea a rămasu ne-schimbată, pe atunci în apusul Europei ea nu este cu nimic mai favorabilă, ba decă avem în ve-dere, că în timpul din urmă efec-tivulu trupelor dela granița fran-cesă și germană s'a înmulțit aprăpe îndoit și că mereu se măresce într'o parte și alta efec-tivulu de pace alu armatelor, tre-bue să dicem, că situațiunea din apus este mai amenințătoare ca până acuma.

Ori încătrău privimă nu ve-dem decătu încordări și nemul-țămiri între popore. De aceea colul de pace alu oficioșilor, spe-ranțele lor sangvinice, întemeiate pe faima, că Țarul voesce se se întelnescă cu monarhulu nostru, tôte acestea nu potu produce decătu noue indoeli și neîncrederi în situațiune.

Va trece și sesiunea acestă a delegațiunilor și nu vomu fi cu nimic mai multă lămuriri ca mai înainte. Vomu avé câteva duzine de discursuri parlamentare și câ-teva milioane datorii de stat mai multu.

DIN AFARĂ.

Evreii în Rusia.

„Diarulu „N. Fr. Presse“ i-se tele-grafiază din Petersburgu, că guvernulu rusescu are de gându să facă noue res-tricțiuni libertății negoțului ce-lu facu Evreii în Rusia. Pentru studiarea cesti-unei s'a alesu o comisiă, care a elaborat unu proiectu sub președința contelui Pahlen și care țintesce parte la desfiin-țarea, parte la restringerea într'o măsură forțe însemnată a libertății acordate de Alexandru II Evreilor. Etă câteva puncte din acestu proiectu:

Industriașilor Evrei nu li-se per-mite a-și alege domiciliulu în guverna-mentele interiore. Nicu unu Evreu se nu aibă dreptul d'a face comerciu cu produ-sele supuse acoiselor, prin urmare nicu cu chibrituri. Mai e vorba în proiectu despre oprirea Evreilor de a-și căștiga proprietăți nemășătoare, deși nu se scie

până la ce punctu se opresce acestă. Evreii, mai departe, nu voru puté să lo-cuiască decătu numai la o depărtare de 60 de verste dela granița țerei. Fiindcă s'a întâmplat, că în timpul din urmă mai mulți Evrei au trecut la creștinism numai ca să pôte cerceta cursurile uni-versitare, proiectulu din cestiune hotă-resce, că Evreii aceștia, cu tôte că s'au botezat, nu voru fi considerați ca având aceleași drepturi cu creștinii și numai copii lor se voru puté socoti ca creș-tini. În amândoué orașele de reședință și în Kiev Evreilor nu li-se permite locuirea decătu numai în anumite strade.

Din punctele acestea se pôte vedé caracterulu întregulu proiectu. Diarulu vienesu spune, că cercurile evreesco de acolo sunt în cea mai mare agitațiune.

Impăratulu german și convorbirile lui Bismarck.

Telegramele din străinătate asigură, că convorbirile ce le-a avut Bismarck cu colaborarii diarelor franceze și ru-sesco au produsu o forțe rea impresiune la curtea germană. „Moskovskija Vje-domosti“ dice, că la curtea germană a făcutu rea impresiă convorbirile lui Bis-marck și pentru aceea, că elu s'a decla-rat înaintea diariștilor francesi și ruși, și mai alesu ilu supără pe împăratulu Wilhelm câteva declarații făcute înaintea corespondentulu rusescu, precum e aceea că elu, Bismarck, nu a aprobatu călătoria împăratulu germanu la Constantino-polu. Diarulu rusescu susține, că atunci, când i-s'a împărțit împăratulu acestă declarațiă a fostulu său cancelar, îm-păratulu se fi strigat plin de mâniă: „A nebunitu principele?“

În legătură cu împărțirile fôiei ru-sesco, diarulu englesu „Daily Chronicle“ primesce din Parisu senzaționala șoiré, că unu prietinu alu regelui Saxoniei i-ar fi descoperit, că contele Herbert Bis-marck a intrigat pe la curțile germane mai mic în contra tendințelor socia-liste ale împăratulu Wilhelm. Descoperindu-se însă acestă conjurațiă subită, mai mulți funcționari înalți au fost demisionați din posturile lor.

Rusia și Turcia.

În timpul din urmă guvernulu ru-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(10)

Paulu Sudram.

Novelă, de H. Tharau, trad. lib. de Julia.

„Mă aflam în Roma. Intr'o di am primitu o scrisore dela unu prietinu din orașulu meu natalu. Elu imi scria, că a șovăit mult până să se hotărăscă a-mi scrie despre cele ce-și propusese; der ajungându la convingerea, că-i o dato-rință creștină de a-mi descoperi unele lucruri, mi-a scrisu, că pe mirésa mea o întelnescă adese-or în aceea familiă de teatralisti, cu care și elu sta în relații amicale. În scrisorea lui elu nu nega, că Margareta se lasă a fi prea multă încungiurată de șululu acestei case, că prea multă dovadă de grațiă 'i dă, și că ohiar și în absența mirelui ei ea 'i pri-mesce complimentele. Elu imi scria, că acestă nu se pôte uni cu simțământulu lui de onore, de a-mi retăce și mai de-parte lucrulu acesta, cu atătu mai vēr-tos, că elu nu are păreri bune cu pri-vire la tinerulu bărbat, care și părin-țiloru ei li-a cauzat destulă supărare.

Altecum acesiă e numai unu cuvântu de prevedere, ce-mi face, și care la nicu unu casu se nu fiă luat în considerațiune și cu atătu mai puțin se-lu consideru, că se amestecă în afacerile mele.

„Scirea acestă fu pentru mine ca unu trăsnetu. Eu ce-i drept am au-dit așa mai rar vorbindu-se de acestu frate alu Amaliei, însă ilu credeam de multu depărtat de casa părintescă. Nu-mai de vre-o câteva-or aușisem pe Mar-gareta amintindu despre elu și totdeuna ea vorbea de elu cu ore-care compăti-mire dicându, că crescerea lui diferese mult de a sorei sale. Curtenirile acestu bărbat le primesce ea în absența mea, dovedindu grați și favoruri? Eram ca nebun de durere; de măhnit ce eram părăsiu tôte și plecaiu la momentu cătră casă.“

Dicându acesteia, Sudram se soulă și măsură de câteva-or odaia în sus și în jos cu pași gravi, apoi se oprî tă-cutu înaintea Margaretei, care nemășcată, cu capulu plecat și cu mânilu încrucisate, sta înaintea lui. Elu continuă apoi linu, ca și când ceea ce are de-a-i spune

ar fi unu secretu cu multu mai crudu, decătu se-lu pôte pronunța cu tonu înaltu.

„Cea dintăiu cale, după sosirea mea, firesce că fu la casa ei. Abia mai sciu cum mă conduseră picioarele până la ai lor. Tatălu ei mă întâmpină în anti-șambra, turburat și cu pēru-i cărunt înouătat. Când mă vedu, strigă tare, el, care totdeuna era liniștit și înțeleptu, și întințându-și mânilu, esolamă în glas sfășietor: „Prea târziu, prea târ-ziu! E răpită!“ Eu la momentu înțe-penii ca amepit, și apoi fără de simțiri și fără de consciință picaiu la pământu.“

VIII.

Prin povestirea acestă artistulu fu atătu de mișcatu, încătu avu necesitate de vre-o câteva momente, până veni în starea de a puté continua mai departe.

Margareta își acoperise fața cu mâ-nile și rămase în pozițiunea acestă, în vreme ce Sudram se aședă éráși lângă ea și continuă:

„Eu am adus cu mine din Italia em-brionul tifusului, ér emoțiunea ei cutremu-rătoare mi-a mai măritu bóla. Săptemăni

întregi am plutit pe marginea grópei și când pe inoetulu mă însănătoșaiu, se bolnăvi mama, care până atunci cu tôte jertfele mă îngrija. Ea muri. Era unu timp așa de întunecosu acesta alu pe-trecerei mele acasă, înoātu adese-or di-ceam, că Dumnezeu m'a uitat cu to-tulu, și mi-se pare, că credința mea în elu ar fi suferit naufragiu desăvērșit, de cumva esemplele bētrănuulu meu tată nu m'ar fi îmbărbătat.

Cu o admirabilă tăriă de sufletu su-porta elu neînlocuita pierdere.

Elu trăise cu mamă-mea în cea mai mare fericeie conjugală, ér după mórtea ei i-se părea aprăpe dērimată fericeia pământescă a uniculu său fiu. Mai mult prin ființa lui, decătu prin cuvinte, scia se mă mângăi, când vedea că-su aprăpe de desperare.

„E de prisos să-ți mai spunu, că celu, căruia îi succese să lăntușcă inima Margaretei, așa încătu ea își călcă promisiunea și sinceritatea și-și legă sórtea de unu aventurieru, era fratele Amaliei. Cu ocașiia morbului meu părintele ei imi făcu împărțiri din care resulta, că pă-

sesoia a început a observa o atitudine severă față de Turcia. Guvernul rusesc adeo a adresat prin ambasadorul Nelidov o notă către Pörtă în afacerea despăgubirei de război, cu care-i datorește Pörtă Rusiei. Nota e caracteristică și a bătut la ochi Porții mai ales pasagiul acesta: „Înainte de a se provoca la regulele nemijlocite privitoare la sumele din cestiune, oficiul ambasadei intră pe Pörtă, ca aplicată e a plăti restanțele?” Se crede, că prin această Rusia vră se dă, că va sevestra plățile ce va avea să le primescă Turcia din diferitele părți ale Europei, lucru care ar aduce Turciei foarte mari neplăceri. Că îndreptățită e Rusia la o astfel de sevestrare, păreriile cercurilor diplomatice sunt divergente și unele dintre ele se provocă la împrejurarea, că și Germania s'a folosit de o astfel de amenințare în afacerea căilor ferate române. Se crede însă, că ministrul turcesc de finanțe va da în curând creditorului o sumă mai mare, din cele 30 milioane franci ce va încasa.

Ștergerea sclavagiului în Tunis.

Foile franceze anunță, că guvernatorul turcesc din Tunis a publicat un ordin mai înalt, care dispune ștergerea sclavagiului în Tunis. Ordinul stabilește un restimp de trei luni, în care toți proprietarii de sclavi sunt dator să dea sclavilor documente, în care să declare, că ei sunt liberi de aci înainte. Cei cari nu se vor supune acestui ordin și vor ține și mai departe pe sclavii lor, lipsindu-i de libertate ori vândându-i, vor fi pedepsiți cu închisoare dela 3 luni până la 3 ani. E de însemnată împrejurarea, ce-o adevăresc deopotrivă misionarii și călătorii, că în multe locuri slavii nu vră se se despărta de domniilor lor.

SCRILE ȚILEI.

Războiul vamal cu România. Raportul camerei de comerț și industriei din Clușiu din anul acesta amintesc și războiul vamal cu România, arată urmările lui economice nefavorabile și dă, că nu e a se considera ca o slăbiciune, decât membrii camerei se exprimă aproape unanim, ca să n'acheie cât mai curând o convenție comercială cu România. Războiul vamal, se dă în raport, care durează de patru ani, a pricinuit ambelor părți rane adânci și decât conducătorii direcți ai intereselor economice dincoace și dincolo ar fi lăsați să se exprime în astă privință, fără îndoială s'ar vedea, că e de ajuns ne-naturalul război de până acum, ce-lu pörtă între ele două state vecine, între cari sute de ani au existat cele mai strânse legături și pe care nu trebuie a le jerfi nici unei politici economice șoviniste, nici unei politici naționale esagerate.

rechia fugară se află într'un oraș provincial din apropiere, și că e cunoscută după toate formele prescise. Un preot, care locuia afară de cercul parohiei, fu avisat de voința lor și elu ca totdeauna în asemenea cazuri nu făcu nici o opoziție, er martorii recerși au fost ușor de aflat. Unde se aședă noii căsătorii, nu se putea sci. Tinărul bărbat, care se apucă de multe, însă nicăiri n'a ajuns la nimic, în timpul din urmă intră în tractări cu un prieten, ca împreună să înființeze un djar german în Anglia. Se presupun de, că Margareta i va fi urmată acolo. Abia trecu însă o jumătate de an, când ne sosiră scrisori, cari constatară presupunerea noastră. Margareta scrisese tatălui ei. De cântă nu amintă nimic, der își exprima părerea de rău, că i-a cauzat suferințe.

„Ea însă dădea, că i-a fost imposibil a lucra altfel, și că e sigură, că elu i-ar ierta când ar putea fi martoră fericii ei. Soțul ei dădea, că o iubesc și ea duce o viață plină de viață spirituală și entuziasm în cercurile lite-

Prințul Nicolae Bibescu a încetat din viață, spune „Timpul”. Fiul al doilea al lui Vodă Bibescu, îmbrățișase cariera militară și, grație aptitudinilor sale, elu ajunsese ași o frumoasă situație în armata franceză, încât într'un timp elu dirigia de fapt ministerul de război. Prințul Bibescu luă parte la campania din 1870 și se distinse prin bravura lui în timpul asediului Parisului. Reîntors de câțiva ani în țară, elu se ocupă de politică în timpul din urmă și ca deputat elu desfășură calități de orator, care amintiau pe tatălul său, care în vremea lui trecea de primul orator al tribunei române. Prințul Nicolae Bibescu nu putuse încă da măsura capacității și talentului său, căci elu păstrase, în timpul scurtu câtu a luat parte la viața politică, o mare rezervă față de luptele partidelor din țară.

Starea séménaturilor. În Nr. 113 al „Gazetei” la raportul despre starea séménaturilor s'a dă, că „pe la Teușu ghiața a nimicită toate séménaturile.” Un d-nu proprietar dela Teușu ne scrie în bucurătoare scire, că Provedința divină nu numai a apărut întregu hotarul de calamități, ci a îngrijit ca séménaturile să fi atăt de frumoase, încâtu nici de 20 de ani hotarul Teușului n'a dat speranțe de atăta recoltă în toate ramurile de economie, ca în acestu an.

Raportul din Nr. 113 al „Gazetei” fiindu după celu oficial, trimis guvernului de către raportorii săi economici, dovedesc, că pe unii din aceștia nici capul nu dă de cele ce se 'ntemplant în tinuturile, unde sunt numiți raportori, și nici nu le vizitează, așa că dau raporturi false.

Circulara vagonelor de durmită. Dela 1 Iunie n. circula vagonel de durmită și pe linia Teuș-Brașov, nu numai pe linia Pesta-Clușiu-Teușu ca până acum, și anume cu trenul accelerat Nr. 304, care pleacă din Pesta la 9 ore 25 m. sosesc în Clușiu la 6 ore 2 m. și în Brașov la 2 ore 23 m. după amă, și cu trenul accelerat Nr. 303, care pleacă din Brașov la 2 ore 43 m. d. a., sosesc în Clușiu la 10 ore 36 m. noptea și în Pesta la 7 ore 15 m. dimineața. Vagonel de durmită se pot folosi numai de călătorii de cl. I, cumpărânduși anume un bilet, care costă dela Pesta la Brașov 6 fl., dela Pesta la Clușiu ori dela Clușiu la Pesta 4 fl., dela Clușiu la Brașov ori dela Brașov la Clușiu 2 fl. Călătorii, cari cumpără două astfel de bilete, pot folosi singur în timpul corespunzător acestor bilete o jumătate de ceupe.

rare din noua ei patriă.

„Mie încă mi sunau unele șire din scrisoarea ei și mă ruga, să-i iertă.

„E mai bine însă pentru amândoi, că ni-s'a desfăcut legătura, pentru-că cu păreri așa de divergente, sigură că amu fi fost foarte nenorociți.

„Ceva însă totuși mă indemnă să cred, că scrisoarea ei era dictată și că ea nu era reproducerea fidelă a sentimentelor Margaretei.

„Soțul ei încă scria socrului său într'un tonu nu prea recomandabil pentru elu, aproape ca și când i-ar fi lui datoru tatăl Margaretei cu mulțumită, pentru-că i scăpase fata din apăsătoare legături din trecut, și în sfârșit ceru aproape categoric competența proprietății ei. Firesc că tatăl Margaretei o abătă hotărât dela această pretenșiune, adaugându, că fiica lui în contra voinței lui espresă s'a căsătorit și până în timpul de față nu e încă maioreană.

(Va urma.)

Licențiatu în farmacia. Tinărul Iordan Bogdanu, din Brașov, a trecut în săptămâna trecută la școala de farmacia din Bucuresci cu succes strălucit licența în farmacia.

Felicităm pe tinărul licențiatu.

Index cu fotografia. La universitatea din Viena se face, cu începerea anului școlar viitoru, o inovațiune. Senatul academicu a dispus, ca pe viitoru indicele destinat pentru însemnarea prelegerilor și adevărei frecventării să fi provădu cu fotografia studentului.

Pentru călătorii dela Sibiu la Ocna. Trenul Nr. 1803 pleacă dela Sibiu la 3 ore 35 m. după amă, sosesc în Ocna la 4 ore 2 m. și la cantonul Nr. 19 la 4 ore 9 m. Trenul Nr. 1814 pleacă dela cantonul Nr. 19 la 7 ore, sosesc în Ocna la 7 ore 10 m., în Sibiu la 7 ore 35 m. Trenurile ce circula între Copșa mică și Sibiu, afară de trenul Nr. 1801, numai atunci se opresc în Ocna, decât sunt călătorii, cari se coboră ori se suie acolo.

Jertfele trăsnetului. În Piștișu-mic de lângă Hațeg, trei Români, ori Valahii, cum îi numesc „Sieb. Deut. Tgblt.” din Sibiu, curățiau o fântână. Deodată se ivi o furtună și trăsnetu omori pe unul din cei trei omeni, er pe ceilalți îi răni de morțe. O gheta a mortului, alu carui corp se făcu negru ca cărbunele, îi fu desfăcută de trăsnet și aruncată câtu colo. Totu în acel tinutu fu ucisă de trăsnetu o fetiță, care pădia o vacă.

O bandă de tâlhari, șese la număr, au săvârșit pe piața Timișoarei, unde tocmai începuse târgul anual dela Rosalii, un măcel formalu. Tâlharii încercară să fure vite, năvăliră cu băte asupra servitorilor, care încercară să se apere, ucisă pe un servitor alu deputatului br. Bela Ambrozy și răni de morțe pe alți cinc. Acestu măcel se săvârși în întunerecul nopții pe o plă torențială. Tâlharii, cari dealtmintelea n'au luat nici o pradă cu ei, au dispărut în direcțiunea satului Comloșul din Bănat. Tâlharii sunt urmărit de un mare număr de gendarmi.

Omor și sinucidere. Din Alba-Iulia i se scrie lui „Herm. Ztg.”, că în 29 Maiu dimineața pe la 1 1/2 ore căpitanul J. g se duse de acasă din oraș în fortăreță, în afaceri de serviciu. În timpul acesta soldatul, care-lu servia, omori pe soția căpitanului și apoi se spânzura și elu în pod. Soției căpitanului îi fu capul zdrobit cu un topor, nasul, buzele și gâtul tăiate cu un brici și pe lângă acestea era și împuscată. Căusele acestei crime nu sunt cunoscute. Se crede, că soldatul, care era cunoscut ca om de treabă, a săvârșit fapta într'un acces de nebunie ori de turbare.

Arestat a fost în Viena, tocmai pe când mânca o fată într'un restaurantu geometru Adalbert Hatlanek din Deva, care a săvârșit în capitala Austriei mai multe înșelătorii, în pagubă unor femei, pe care se prefăcea că le cere n căsătorii. Arătarea în contra lui a făcut o Româncă despărțită de bărbatu-său, pe care a pungașit o de 5000 fr. Din acest ban s'au mai găsit la elu 1800 franci.

Apărarea națională a României.

Sub acestu titlu se scrie din Bucuresci cu data de 2 Iunie n. către „Pester Korrespondenz”:

Cu toate afirmările de amiciție sinceră și de comunitate de interese reciproce, se pare, că în România intențiunea guvernului nostru (austro-ungar) privitoare la fortificarea Ardelului a fost pricepută în modu foarte straniu, căci nu e nici o îndoială, cumcă sumele necesare pentru construirea mai multor forturi

(române) la granița noastră (ardeleană) au fost încuviințate acum fără trăgănare. Pressa oficială vieneză se ocupă cu acestu faptu foarte importantu numai în telegrame laconice, și în puține zile abia va mai perde cineva vre-o vorbă asupra acestei cestiuni. Suntem în pozițiune d'a pute susține, că înscenarea întregi afaceri e isvorită din acea neobosită stăruință, cu care cei din Petersburg pregătesc țera (România) pentru un războiu agresiv. Statul majoru generalu rusu are foarte atente urechi pentru totu ce se întemplant în Austro-Ungaria, și așa s'a întemplant, că în urma articolului publicat deunăzile în „Pester Korrespondenz”, despre fortificarea trecătoarelor ardelen, s'a datu celor din Bucuresci semnul amicalu, ca în această cestiune să nu se lase a fi covârșit, și precum se vede, ministrii regelui Carolu au și urmatu imediatu sfatul celu înțeleptu. Din parte-ne e vorba acum de a da de asemenea totă atențiunea intențiunilor amicale ale vecinilor. Facerea câtu mai îngrabă a forturilor ardelen dela graniță, respective imediata plănuire și dispunere a lucrărilor de fortificare la fața locului ar fi cea mai via dovadă de prudență precută, fără a prin această să se dea celu mai micu prilej d'a excita noțiunile cele foarte stranie ale vanității rusești în astfel de afaceri. Nu e nici o îndoială, că delegațiunile ce se voru întruni în curând, se voru ține exclusiv de programul ministrului de războiu, totuși sperăm, că pentru casul, când fortificarea Ardealului ca cestiune vitală nu s'ar afla într proiectele guvernului, delegațiunile cu toate acestea voru afla calea potrivită, ca să potă rezolva repede acestu obiectu foarte importantu. — Nu vomu negligea a împărtași totdeuna cetitorilor noștri totu ce s'ar întemplant în țera vecină, accesibilă în aceste momente influenței ruse.

Iubileul Metropolitului Silvestru Morariu-Andrieviciu.

Despre iubileul arangiat în onoarea activității de șeze ani a I. P. S. S. Părintelui Archiepiscopu și Metropolitu alu Bucovinei și Dalmației Dr. Silvestru Morariu-Andrieviciu, reproducem după „Candela” următoarele:

Țilele de 26 și 27 Aprilie v. c. voru rămâne neșterse în memoria celor ce avură parte a fi de față la manifestațiunea grandioasă arangiată din partea Archiepiscopiei mulțumitoare în onoarea activității de 10 ani a I. P. S. Sale Archiepiscopului bisericii ortodoxe-orient. a a Bucovinei și Dalmației.

Manifestațiunea se începă în 26 Aprilu șera, conformu programului, cu unu conductu de facile imposant și ne mai vădu în capitala țerei. Peste 1000 de facile, în frunte cu două capele de musică, se puseră în mișcare la 8 1/2 ore totu patru câte patru din piața Elisabetei spre piața principală și de acolo prin strada templului și a universității spre reședința arhiepiscopescă. Parculu de dinaintea palatului arhiepiscopescu nu mai putea cuprinde mulțimea privitorilor. Înaintea balconului se posta mai întâi corul festivu, ce consta din 100 de cântăreți, apoi ceva mai departe musica militară a regimentului de infanterie 41 și prin pregiur în linia șerpuitoare se înșiră purtătorii faclor, dezvoltându împreună cu focurile de pe portalul principalu „o mare de lumină”. Serenada se începe cu uvertura din opera „Wilhelm Tell” de Rosini, după care urmă, sub dirigița d-lui E. Meșederu, imnul festivu compus de d-lu C. R. Carașu, apoi unu ingeniosu potpouri, compus din cântece românesci și slavonesci de d-lu Costelețchi, capelmaistrul musicii militare, și esecutat cu o acuratețe, încâtu nu se putea reține să nu aplaudeze nici înaltul Iubilaru, care sta pe balcon înconjurat de archimandriții, consilierii consistoriului, de patronii bi-

sericesc și de mulți dignitari înalți. După-ce mai cântă corul festiv compus în limba slavonă de d-lă profesor I. Vorobchievic, era musica militară încă două piese foarte bine alese, publicul erupse în strigăte puternice de „să trăiască” și „slava”. In fine I. P. S. S. părintele iubitor luă cuvântul, mulțumind în limba germană, română și slovenă pentru ovațiunea măreță, ce i-se făcu.

A doua-zi, adică în 27 Aprilă, se celebră în biserica catedrală liturgia solemnă, la care piesele corale le cântă cu deosebită precizie un cor combinat din membrii Societății „Armonia” și ai societății „Academia ortodoxă” și din studenții dela școlile mijlocii. După sânta liturgiă și docologia, părintele Exarchă catedrală Ioan Procopovic ținu o cuvântare festivă, care a făcută adăncă impresiune asupra publicului.

După serviciul divin fu condus I. P. S. S. la reședința arhiepiscopescă, era câte-va minute mai în urmă plecarea, într-un șir impozant de equipage, patronii bisericesci, nobilimea, preoțimea, ostășimea, diferitele deputațiuni etc. prin strada principală până la portalul reședinței, unde fură toți întâmpinați de ceremoniar și conduși în sala festivă, unde galeriile erau ocupate de o cunună frumoasă de dame. O deputațiune conduse pe I. P. S. S. părintele Arhiepiscop din sala albastră în sala festivă, unde fu întâmpinat cu strigăte de „să trăiască” și „slava”, pe când Societatea „Armonia” împreună cu Societatea „Academia ortodoxă” întonă imnul „Mărire lui Dumnezeu” de Beethoven. Ocupându-și Eminența Sa locul, ce i-a fost rezervat, îndată pași înainte Ilustritatea Sa Domnul Iancu cavaler de Zota, și rosti o cuvântare de cuprinsul următor:

Eminența Voastră! Înaltă Prea sântite Părinte! Adă serbăz drept-credincioasă biserica a Bucovinei și Dalmației deceniul activității Eminenței Voștre ca Arhiepiscop și Metropolit... In numele întregii Eparchii, ală patronilor bisericesci, ală clerului regulat și secular, ală inteligenței și ală tuturor comunităților din Bucovina, am onorea a declara aof solemnă, cumcă întreaga Eparchia este foarte mulțumită cu conducerea și cărmuirea Eminenței voștre.

Apostolica misiune de conducere, cu oare V'a însărcinat D-nul nostru Isus Christos, ați îndeplinit-o cu strălucit succes, recunoscut de toți. Invățaturile, cari le-ați respicat atât prin graiu viu, cât și prin diferitele epistole și apologii, ni-au împropietat simțirile religioase; dovadă sunt cele 57 biserici, cari s'au clădit și reconstruit în decursul celorlă deșce ani.

Invățaturile Eminenței Voștre au mărit respectul străinilor față cu biserica noastră; ele ne-au ridicat și pe noi înșine în propria noastră stimă, ne-au întărit în cultul patriotismului și au îndreșinat în noi virtuți, basate pe umanitate.

In timpul activității Voștre ați scituit, Înalt Preasântite Părinte, a-i intruni fără părtinire și fără deosebire de naționalitate pe toți eparchioții sub scutul părintesc ală Eminenței Voștre; pildei și îndemnărilor Eminenței Voștre avem de mulțumit nu numai că există întră cele două popore principale ale țerei noastre, întră Român și Ruteni, o iubire frățescă, o armonie binefăcătoare, de care ne învidiază toți cei-lălți, ci amă învățat încă după pilda și sfaturile Eminenței Voștre a trăi și cu poporele de altă lege în amicitia și bună înțelegere.

Tote meritele aceste ale Eminenței Voștre ceră deplina noastră recunoștință, care suntem datoră a Vi-o respica astădi serbătorește, intrunindu-ne anume în scopul acesta...

După cuvântarea acăsta, care fu rostită cu multă vervă și aplaudată viu la fiă-care propozițiune, cântă corul „mulți ani”. Acum își ridică vocea I. P. S. S. părintele Metropolit și răspunde, dicendă între altele:

„Domnilor și Fraților Mei pre onorați! Ilustritatea Sa, Domnul Dr. Ion cavaler de Zota, patronul mai multor biserici parohiale și deputatul poporului la dieta țerei și la senatul impe-

rială, ca organ vorbitor ală strălucitei Adunări de astădi, binevoi a atinge un șir de momente din timpul activității mele archiepiscopalesci.

Până se-Mi dau răspunsul cel puțin la unele dintre acele momente, Mă simt îndatorit a constata în genere — și o fac acăsta după adevăr și fără de rezervă, — cum-că micul mănăstiriu de roduri pe terenul bisericesc ală țerei nu este propriu ală Umilinței Mele, ci că la acesta au participat cu devotament evangelic și conlucrare patriotică toate organele constitutive ale sf. noastre biserici, și anume pre onorații Patroni parohiali ai ilustrei noastre Nobilimi, pre iubitul nostru Cler eparhial, mândra pleiadă a Inteligenței noastre după starea și chemarea-i publică, precum și evlavioși creștini și poporeni de prin toate enoriile arășene și satesci, cu un cuvânt, toți cei ce locuim în pământul moștenirii noastre părintesc și suntem fii santei și drept-măritorei biserici a lui Christos. De aceea și sərbarea iubilară de astădi nu este numai a Umilinței Mele, ci a tuturor celor ce au lucrat și lucră cu devotament la înflorirea bisericii și a țerei...

Dacă s'a întonat fapta îmbucurătoare, că în timpul archiepiscopiei Mele de deșce ani s'a construit și o sântită acelu număr însemnat de biserici, apoi partea Mea constă mai cu sēmă numai într'aceea, că am îndemnat la didit locașuri dumnezeesci, dăr meritul reală înainte lui Dumnezeu și ală bisericii este ală Patronilor și comunităților parohiale, care au fost gata cu denariul loră la nisce jertfe atât de însemnate, dăr măntuitoare.

Dacă se indigetă și aceea, că am conferit la deșeptarea conștiinței în popor și priceperea valorii, ce-lă are el în raport cu numărul și cu puterea sa de viață, precum și la ridicarea stimei sale propriă și la înmulțirea respectului din partea altor elemente conlocuitoare, apoi adaug și aicea, că n'am făcut decât am colaborat cu bărbății luminați, cari stau în fruntea poporului nostru, pornit pe calea cea bună de cultură sănătoșă; de aceea și afirm cu tăria, că sunt mândru a fi Archiepiscopul unui popor ca acesta, carele merită a avă Archiepiscopii chiar de sēma sântiloră trei Ierarchi.

Dacă s'a recunoscut și aceea, că am stăruit a-i întări pe diecesan în cultul patriotismului și în neclintita fidelitate și aprinsa iubire cătră preainalta Dinastia domnitore, apoi am făcut o acăsta și urmeză a-o face din însufleșirea curată a cetățenului credincios și din convingerea firmă, că sub arpele vulturului puternic ală Monarchiei și în alipire strinsă de prea înaltul Tron împăresc se bucură Bucovina cu vetrele ei părintesci, precum și s. noastră biserica de scut și rașim puternic, de pace și liniște nebântuită, de prosperitate și îndemănare pe toate terenle vieșii, încredințare vie și nedisputabilă, de care sunt pătrunse toate clasele poporațiunei noastre Bucovinene...

Domnilor și Fraților mei prea iubiți! Dintră dorințele și postulatele Diecesei unele se realiză, altele sunt pe cale a se realiza. Dorința principală este însă fără îndoială activarea Congresului nostru bisericesc. După-ce, precum a deșchiarat de curendă Esc. Sa d. Ministru de culte în urma discursului deputatului nostru D-lui Victor Baron de Stırcea în senatul imperial, tratările preparatōre sunt finalizate, suntem îndreptățiți a spera, că din grația Maiestății Sale marimosului nostru împărat și protector ală bisericii noastre, vom vedă realizată și acăsta dorință ferbinte prin prea înalta sancționare a statutului congresual, în puterea căruia deveni-va și biserica Bucovinei în pozițiune autonomă. De aceea și cu ocașiunea deastădi se ne intrunim în rugă și cereri pentru sēnțatēa, îndelungata viață și fericita domniă a prea luminatului nostru Impărat Francis Iosif I, întonând cu ogură și cu o inimă: „Să trăescă... Să trăescă toți onorații Patroni parohiali! Să trăescă iubitul nostru Cler eparhial! Să trăiască măreță pleadă a inteligenței noastre! Să trăescă toți poporeni noștri de prin orașe și sate! Să trăescă totă comunitatea bisericii și locuitorii Bucovinei!”

Când ură I. P. S. S. prea grațiosului Impărat: să trăescă, atunci erupse Adunarea în frenetice strigări: „să trăescă”, er corul întonă imnul împăresc: „Domne ține.” I. P. S. Sa a fost aplaudat cu nespūs entusiasmu încât adese-oră a trebuit să aștepte, pentru ca să potă continua cu perorarea.

Ținu apoi păr. Mitroforă Dr. Ioan Țurcană o cuvântare în limba rutenă.

După ce răspunde Eminența Sa și la cuvântarea acăsta, mai cântă corul cu multă bravură psalmul: „Ție se cuvine cântare”, compus de prof. Is. Vorobchievic. In fine poporațiunea rurală închinând I. P. S. Sale părintelui Metropolită „pâne și sare”, se fini acăstă rară festivitate, care dură până la 2 ore după amădi.

Concert în Slatina.

Cetim în „Națiunea”:

Concertul anunțat a avut locă Duminecă sēra 13 cur. Sala era înțesată de lume. Dăr și publicul a fost de deplină rēplătit; ună asemenea concert n'a mai fost în Slatina.

Succesul concertului este fără îndoială d'a se mulțami d-lui Traian Mureșianu din Brașov și d-nei S. Davidescu, sora d-sale, ambi măestri în cântare, cari au desfășurat o deosebită activitate spre a pune acăst concert la cale. D-na Davidescu a asociat din localitate la acăst concert și pe d-rele L'Aprommeraye și C. Stănculescu, er d-nul Mureșianu a format ună coră mixtă cu d-nii profesori Moisil și Bucovineanu, cu d-șorele Rădulescu și Svaloea și cu elevii Diamandi, Jitianu, Becheanu etc. Eroul serei a fost bine înțeles d. artist Tr. Mureșianu, care dispune de o voce dulce și bine timbrată, meșteșugită în cântecile clasice și învăpiată în ariile romănesc. D-na Davidescu ni-a dovedit, că este măiestră; ne-a încântat și ne-a fermecat atât cu vocea-i simpatică, cât și cu accentele minunate ce scoțea la piano.

Avem însă și noi Slatinenii cu ce să ne mândrim. Avem o priveghiatore: pe d-șora Anicuța L'Aprommeraye. Cântă dulce de te duce. Meritate au fost și aplausele pe care le-a primită d-șora Stănculescu pentru duiosa sa cântare.

Comitetul concertului, drept recunoștință, a oferit d-lui Tr. Mureșianu ună frumos album și o frumoșă coronă, er ună cetățean i-a oferit ună frumos buchet. D-nei Davidescu, d-șorei L'Aprommeraye și d-șorei Stănculescu li-s'au oferit mai multe buchete, bine înțeles diutre cele mai alese.

Astfel petrecurăm sēra de Duminecă, rămânend cu toții cu cele mai plăcute impresii și cu dorința viă d'a ne mai vedă asistand la asemenea serate plăcute.

Concertul s'a dat în beneficiul museului gimnasiului din Slatina. Resultatul bănesc nu v'ilă potă încă omunica. Ună lucru este însă sigur, că d-nii profesori Crainic și Moisil voră avea ocașiunea d'a spori colecția museului, oare deja se află în bună stare, grația activității și stăruinței d-nei loră.

Dare de sēmă și mulțamă publică.

Clușiu, 19 Maiu 1890.

Au mai contribuit în favorul concertului junimeii romăne din Clușiu, aranjat în 20 Febr. 1890:

Cu lista Nr. 12 incredințată d-lui Simeonă Moldovană, invățator în Betlenu, d-nii: Simeonă Moldovan 1 fl., Flōrea Moldovan 50 cr., Alesandru Morariu, econ. 50 cr., Ioan Grecu, econ. Rusii de sus 20 cr., Isidoră Ambrasiu invēș. pens. 20 cr., Ioan Dugană, inv. în Malin 20 cr., Ioan Șoagă 20 cr., Grigore Rodnenu 20 cr., George Moldovan 20 cr. — Suma 3 fl. 40 cr.

Cu lista Nr. 9, incredințată d-lui Corneliu Ghitta, în Sarco, au încurs dela d-nii: Teodor Peter în F. Derna 1 fl., Ivan Tervovan în S. Lazar 1 fl., Corneliu Ghitta 1 fl. — Suma 3 fl.

Cu lista Nr. 52, incredințată d-lui Cassiu Maniu, cand. de adv. în Zelău, dela d-nii: Dr. I. Nichita, adv. 2 fl., George Maioră, jud. reg. 1 fl. Basiliu Popă, asesor orfaval 1 florin, Dr. I. Maniu jude regesc 2 fl., Drd. Cassiu Maniu 1 fl., Teodor Popă, prot. în Orteleu 1 fl., Ioan Popă, not. cerc. în Cuceu 1 fl., Alesandru Dragomiră, adv. în Zelău 1 fl. — Suma 10 fl.

Cu lista Nr. 74 dela d-lă colectante

Dr. Stefană Petrovic, cand. de adv. în Lugosiu. 3 fl. — Cu lista Nr. 33 dela d-lă colectante Iuliu Dană, adm. prot. în Făgăraș 2 fl. — Cu lista Nr. 69 dela d-lă colectante Georgiu Crișană, preotă gr or. în Mediaș 2 fl.

Cu lista Nr. 27, incredințată d-lui Corneliu Popoviciu, comerciant în Hașegă, dela d-nii: Ioană Ianza, vicar gr. cat. 1 fl., M. Bantescu adv. 1 fl. Ioan Munteană propr. 1 fl., Teodor Doboiu prop. 1 fl., Maria Celegredenă 1 fl., Paulă Oltenu prop. 50 cr., Corneliu Popovici, comerc. 50 cr., Aliquis 20 cr., Nic. Trimișoniu, inv. în Grădișce 50 cr., Ioan Bocsat, not. 50 cr., Konerth Daniel 50 cr., Lép Adolf 20 cr., N. N. 10 cr., Andreiu Ionaș, preotă gr. cat. în Clopotiva 50 cr., Nicolau Câmpănu, inv. 20 cr., Samuel Popeseu 20 cr. — Suma 8 fl. 90 cr.

Cu lista Nr. 70 incredințată d-lui Augustină Cupșa, în Mogōgea, dela d-nii: Gavrilă Șliamă 1 fl., Aug. Cupșa prop. 1 fl., d-șora Susana Șliamă 1 fl., Ioan Buzura 1 fl. — Suma 4 fl.

Cu lista Nr. 8, dela d-lă colectante Georgiu Cimoca 1 fl. 30 cr.

Cu acăsta publicate fiindă toate venitele concertului, putem pune în fața onor. publică bilanțul concertului în următorele:

Suma intratelor face 777 fl. 35 cr., din cari subtrăgend-se spesele concertului în sumă de 560 fl. 67 cr., rămâne ună venită curată de 216 fl. 68 cr.

Acăstă sumă destulă de frumoșă s'a incredințat unei comisiuni de 5 membri, care are să îngrijescă de manipulara banilor și împărțirea ajutōrelor.

La încheiere venim în numele comitetului și a întregii tinerimi romăne a exprima pe acăstă cale mulțamitele noastre cele mai cordiale față de toți cei ce au binevoit a contribui la realizarea scopului nostru.

Numai sprijin și încurajare și tinerimea nu va sta pe loc.

În numele comitetului

Iuliu Karșai, Gavrilă Precupă, cassaru, secretar.

„ALBINA” institut de credit și de economii.

Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna Maiu 1890.

Intrate:

Numerar cu 30 Aprilă 1890.	fl. 4,315.67
Depuneră spre fructificare.	134,940.42
Cambii rēscumpărate.	90,194.63
Conturi curente.	106,971.86
Imprumuturi pe produse.	3938.55
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi.	8442.54
Monetă.	7964.08
Interese și provisiuni.	5479.99
Comisiuni.	475.65
Diverse.	3916.62
	fl. 366,640.01

Esșite:

Depuneră spre fructificare.	fl. 117,833.79
Cambii escomptate.	97,454.75
Conturi curente.	115,671.23
Imprumuturi pe produse.	1,840.—
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi.	8,334.—
Monetă.	11,788.85
Interese și provisiuni.	1,292.27
Comisiuni.	733.—
Diverse.	4,955.24
Spese și salare.	856.62
Numerar cu 31 Maiu 1890.	5,880.26
	fl. 366,640.01

V. Bologa, m. p. N. P. Petrescu m. p. dirigentă. adjunctă.

pr. comptabilitate

D. Acșente, m. p.

Cursul la burza de Viena

din 4 Iuniu st. n. 1890

Renta de aură 2 ^o / ₁₀	104.15
Renta de hărtă 5 ^o / ₁₀	99.70
Imprumutul căilor ferate unșare aară	116.20
do argintă	96.20
Despăgubirea pentru dijma de vină unșurescă	—
Imprumutul cu premiul unșuresc	137.75
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinulu	127.75
Renta de hărtă austriacă	89.—
Renta de argintă austriacă	89.95
Renta de aură austriacă	109.55
Losuri din 1890	13.50
Acțiunile băncei austro-ungare	966.—
Acșunile băncei de credit unșar.	345.50
Acșunile băncei de credit austr.	306.—
etaloni împăresci	5.56
Napoleon-d'or	9.32
Mărci 100 imp. germane	57.32 ¹ / ₂
o dra 10 Livres sterlinge	116.80

Editor și redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul pieței Brașovului din 5 Iunie st. n. 1890.

Table with exchange rates for various currencies and goods like Banonote românesce, Argint românesc, Napoleon-d'or, Lire turcesc, Imperial, Galbin, Scris. foc., Ruble rusești, Mărci germane, Discontul.

Nru. 4024-1890.

345,1-1

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, cumcă culegerea roselor de Alpi, a așa numitei semenice și a altor plante alpine de pe teritoriul munților orașenesci se condece fia-cării numai în cantitatea unei pălării seu în buchete mici și și aceste numai tăindu-se dela cotoru. Contra efectuatorii și mai cu semă acei, cari scoțu astfelu de plante alpine din rădăcină, se voru pedepsi după tarifulu prețului și desdăunării pentru pădure aprobatu de Inaltul ministeru reg. ung. sub Nr. 48728/4 din 1889. Brașov, 28 Martie 1890. Magistratul orașenesc.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potu cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciureu.

Szám 1497-1890 tkvi.

340,1-1

Arverési hirdetményi kivonat.

A Fogarasi kir. járásbíroság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy fogarasi gr. kath. egyház végrehajtatónak fogarasi Saschizan David, Toma és George végrehajtást szenvedő elleni 75 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék a Fogarasi kir. járásbíroság területén lévő Fogaras községben fekvő a fogarasi 189 tjkvben A+863/1 és 864 helyrajzszámu fekvőre az árverést 480 frt.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1890 évi Junius hó 21-ik napján délelőtt 10 órakor a fogarasi kir. bíroság telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatni fognak. Árverezni szándékoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelöltóvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíroságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Fogaras 1890 évi April hó 5-ik napján. A fogarasi kir. járásbíroság mint telekkönyvi hatóság.

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumaratiunei se binevoiasca a scrie pe cuponulu mandatului postalu si numerii de pe fasia sub care au primitu diarulu nostru pana acuma.

ABONAMENTE la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni 3 fl. —
Pe șese luni 6 fl. —
Pe unu anu 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni 10 fr.
Pe șese luni 20 fr.
Pe unu anu 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anu 2 fl. —
Pe șese luni 1 fl. —
Pe trei luni 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anu 8 franci.
Pe șese luni 4 franci.
Pe trei luni 2 franci.

Abonamentele se facu mai ușoru și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se voru abona din nou, se binevoiasca a scrie adresa lámuritu și a arata și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teiuș, Teiuș-Aradu-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu) and rows for stations and train times.